

(המשך מעמוד 7)

עם הסובייטים עלול לגרום את ישראל למצבים שאין לשערם מראש.

לגבי אריאל שרון, העניין כולו פשוט: ישראל פולשת בכוח-אש עצום, נוחלת ניצחון קל, מאבדת אנשים מעטים (אך הורגת רבבות בצד השני), מקימה מדינה נוצ' רית בלבנון, מחסלת בהודמנות זו את כוחות סוריה ואולי גם ירדן, משמידה את אש"ף או משליטה אותו בעמאם פשוט.

כגון הוא מכונר ומנוסה יותר, והוא יודע שאף אחד מן המהלכים האלה אינו פשוט.

משהו יכול להתקלקל בדרך. קל לפתוח במילחמה, אך לא תמיד קל לסיים אותה. במילחמה אי אפשר לדעת מראש כמה אנשים ייהרגו ושיעור גדול יותר של אבידות עלול לשנות בדרגה את דעתהקהל בישראל. עלולה לנחות

מן הפרק, הרי אז את יצחק שמיר. הוא פוחד מפני שרון.

להתיש אח בגין

כי הגורמים האלה ביחד יוצרים מערכת-בלמים, שלא איפשרו עד כה לאריאל שרון לפתוח במיבצע. הוא נאלץ להסיר תפק בפעולות סוראדיות קטנות. שהוא מתנגד להן. לא פעם אמר בעבר שמוטב שלא לעשות כלום. מאשר לעסוק בפעולות כאלה.

אבל הוא לא נואש. הוא מעלה את תביעתו שוב ושוב. מתוך תקווה שיצליח ל"התיש את המתנגדים ודג"ר רור אחריו את כגין ברגע שזי זעם, חולשה או מחלה.

בינתיים הוא מחמם את האווירה ועוסק בשטיפת-מוח שיטתית. הוא מנצל כל תקרית זעירה — הנחת מיטען שלא התפוצץ, תפיסת חוליה כושלת בגבול אחר, מעשה-טרור

טנק ככפר לכנוני הרום במילחמת-יוטאני (1978) אנשי אש"ף לא נפלו בפח

בח"ל שאין לו קשר מוכח עם אש"ף — כדי לפברק בארץ אווירה של היסטריה תחת הסיסמה "המ' חבלים הפרו את הפסקת-האש". שרון מקוה, כמובן, שאחד מ' אירגוני אש"ף יבצע בסופו של דבר פעולה רצינית כלשהי, שי' תאפשר לו לשכנע את בגין וה' אמריקאים כי "מוכרחים להגיב". לשם כך בוצעה בשבוע שעבר תקיפת חילה-האוויר בלבנון, אף ללא תירוץ רציני כלשהו. התקווה היתה שכוחות אש"ף יגיבו תגובה ממסיבית, ובכך ייווצר "מצב-המילחמה" המיוחל.

אנשי-אש"ף לא נפלו בפח. הם הסתפקו בתגובה מינימלית של ירי קטירות ומרגמות, בעל סיכויי פגיעה מיוערי. במקרה של שלא במקרה לא נפגע איש, והאמרי קאים לא התירו את הרצועה.

בינתיים הרוויחו בגין ו' שרון משהו מן המצב. דא זה בלבד שהחזיקו את אש"ף במתח מתמיד, אלא שגם הכריחו את האמריקאים לזרוק להם כמה פירוורים, בכחיתת "דמי גא-יתקה".

בין השאר:

● הוזמן מנחם בגין סוף-סוף לפגישה עם רונלד רגן בחודש הבא. והוזמן שרון ברוביכבוד לביקור בחושינגטון עוד קודם לכן.

● הודיע רגן על כוונתו לחדש את "מיזכרה-הבנה האסטראטגי" האומלל, שהושג עלידי שרון ב' תקופה הראשונה של כהונתו כשר-הביטחון. אחרי ההילולה הגדולה מת המיזכר מוות אומלל, כאשר סופחה רמת-הגולן בלי תיאום עם האמריקאים. עתה הוא קם לתחייה, לפחות להלכה, כדי להרגיע את שרון לפי שעה.

במדינה

(המשך מעמוד 5)

נמכר לה עלידי ישראל, יש-ראל ממשכה לספק נשק ל' ארגנטינה, על פי ההודעות הרש' מיות. תוך מילוי התחייבויות קוד' מת. כבריטניה גורמת עובדה זו לזעם רב.

בריטניה נתמכת, כמובן, עלידי ארצות-הברית, המספקת לה מידע חיוני הנאסף עלידי לוייני-הריגול שלה. ארגנטינה, לעומת זאת, זוכה בתמיכה הגלוויה של ברית-המו' עצות (ראה מה הם אומרים).

הסובייטים רואים במילחמה זו הז' דמנות-פז לקנות אחיזה באמריקה הלא-טינית, "החצר האחורית של ארצות-הברית". הספינות מתוצרת ישראל של חילהים הארגנטיני מופעלות עתה בעזרת מידע המגיע מן הלויינים הסובייטיים. האופי הפאשיסטי של שליטי ארגנטינה אינו מפריע למנהיגי מוסקבה.

השבוע הגיע שליח מיוחד של הכת הצבאית הפאשיסטית, השור' לטת בארגנטינה, לביירות, כדי להיוועד עם יאסר ערפאת, ולקבל את עזרתו.

אם נמצאת ישראל במילחמת עיראק-איראן במיטה אחת עם סוריה, אש"ף וברית-המועצות, היא נמצאת במילחמת בריתניה-ארגנ' טינה במיטה אחת עם ברית-המו' עצות ואש"ף.

שליח מיוחד. שונה המצב במילחמת-האזרחים באל-סלוואדור, ישראל היא ספקת-נשק מרכזית של המישטר הפאשיסטי השורר שם, על פי הדיווחים הרישמיים של המכונים למחקר איסטרטגי בלונ' דון ובסטוקהולם. על פי דיווחים אלה סיפקה ישראל לאל-סלוואדור, בין השאר, 25 מטוסי ערבה, 200 תת-מקלעים מסוג עווז, 200 מטולי ראקטות, 18 מטוסי אורגאן משור' פצים, שישה מטוסי פוגה-מאגיסטר.

השבוע הגיע לארץ שליח מיוחד של המחתרת הסלוואדורית, כדי לבקש את הפסקתם של מישלוחי הנשק לכת הרצחנית השלטת. בזירה זו פועלת ישראל, כמובן, בשיתוף-פעולה תדוק עם ארצות-הברית, בעוד שברית-המועצות, ניקאראגואה, קובה, אירופה המער' רבית והאינטרנציונל הסוציאליסטי (שבה חברה מילגת-העבודה ה' ישראלית) תומכים במחתרת הלור' חמת.

צנחן ישראלי. גם ביבשת האפריקאית מתואמת ישראל היטב עם ארצות-הברית. החלטת ממשלת זאיר לחדש, השבוע, את יחסיה הדיפלומטיים עם ישראל, היא חלק ממערכה זו. ארצות-הברית לחצה על זאיר — ועל מדינות אחרות — לחדש את היחסים עם ישראל, כחלק מן השוחד שהיא משלמת לממשלת-בגין כדי להימנע מעיר' מות עם אש"ף וסוריה בלבנון (ראה עמוד 7). ואילו מנהיג זאיר, מובוטו ססה ססו, שעבר בשעחו פורס-צניחה בישראל, מקוה שי' ישראל תעניש לו סיוע כלכלי, ותעזור לו לקבל סיוע גדול יותר בארצות-הברית.

פוסט-הריסה. שהחליטה השבוע להחזיר את שגרירותה לירושלים, וחמכת גם היא עלידי ארצות-הברית.

שכונה בגין-יורק. רל ה' יחסיה האלה היו אחיזמים בהחלט למדינה גדולה. חובפת-שולח.

הייה למישהי בעולם להשליח של הדעת שמאחורי המרכב אמריקה זעם עומדת אדניה של החיה אמריקה גילויי ומש. רונלד רגן ב' ריור וויוריה.

הפגנות

לא להניח לשכוח

בתל-אביב ובירושלים

הפגינו צעירים

נגד הרג פלסטינים.

הפרופסור ישעיהו ליבוביץ' הת-

קדם באיטיות לעבר שטח ההפג' נות, על הגיבעה שמול בניין-הכנסת. השטח היה בוצי וההליכה בו קשה, אך המדען הקשיש לא נרתע, והתקרב לקבוצת הצעירים שעמדו מאחרי הגדר והניפו של-טים.

הפעם היו אלה שלטים יוצאי-דופן. על גבי בריסטולים לבנים, מוקפים בפס שחור נרשמו שמות של ערבים וציון גילם. היו אלה שמותיהם של 16 הפלסטינים ש' נהרגו בשבועות האחרונים מירי חיילי צה"ל בגדה המערבית וב' רצועת-עזה.

לסרב פקודה! הצעירים, תלמידי-תיכון חברי חוג פוליטי על-מילגתי בירושלים, החליטו לא לשתוק על מעשי ההרג בשט' חים. הנערים, הנפגשים לעיתים מוומנות ובכל שבוע מחלקים כור' זים בכתיבה-ספר ברחבי העיר, הח' ליטו לצאת להפגנה שונה, מול בניין הכנסת. 16 מהם החזיקו, כל' אחד, כרוה שנשאה שמו של הרג, ועוד כמה עשרות חברים ואוהדים הצטרפו אליהם.

ליבוביץ' בא להביע את הוד' הוהו עם תלמידי-התיכון. הוא נמ' נע מלדבר, עמד בצד, הציץ מדי פעם בשעונו והביט חמור-סבר ב' שלטים. כאשר התבקש לומר דע' וו על האירוע, הזכיר את הדבריה שכתב במיכתב לעיתון הארץ, ש' בו הוא קרא לחיילים לסרב פקו' דה.

פעילותם של הנערים הירושל' מים נגד ההרג בשטחים הכבושים היא, מזו הסתם, ההתנסות הצי' בורית הראשונה שלהם. אך היא מעוררת כבוד הרבה יותר מתי' רוציהם. אדישותם והתמרוטוחם של אותם המכונים בטעות, בעלי גסיון-חיים".

אם ביקש מישוהו השבוע למצוא נקודת-אור במציאות הישראלית, הוא מצא אותה בתלמידים שאחזו בשלטים דמויי מודעות-אבל.

המחיר המוסרי. באותה שעה, בתל-אביב, בכיכר מלכי-

ישראל, המשיכה מישמרת האבל והמחאה על ההרג ועל מדיניות הממשלה בשטחים. בקצה הכיכר, בצילו של פסל השואה של יגאל תומרקין, מתכוננים אנשי שלום-עכשיו לעמוד במקום שישה ימים רצופים. במשך כל שעות היממה, המישמרות הן קטנות ביותר וגם השלטים הם מועטים. אך ברחוב הגדולה והריקה הם נראים לי' מרחוק.

המישמרת גורמת לאנשים לא מעטים לעצור. חלקם מזדהה, אחר רים מגדפים. ביניהם יש כאלה הטוענים כי מי שאינו מסכים למדיניותם של ראשי-הממשלה מנחם בגין ושרה-הביטחון אריק שרון ב' שטחים הכבושים הוא בוגד.

כאשר אנשי שלום-עכשיו עונים שחלק מהם הם יוצאי-צבא בעלי דרגות ואותות הצטיינות, אין ה' דבר משכנע את תומכי הכיבוש.

בולט לעין מיספרם הקטן של המפגינים. לאט, אולי באיחור, חדרה לתודעת בעלי-המצפון בארץ הידיעה על מה שמתחולל באמת במרחק נסיעה קצרה מתל-אביב, ועוד יותר קצרה מירושלים. יש תחושה, שאנשים מתחילים להבין כיצד משחית הכיבוש את היש-ראלים עצמם.

אך אי-אפשר להתעלם מהעובדה, שזהו מיעוט. מיעוט קטן ביותר.

גם בתל-אביב, גם בירושלים, עברו אנשים רבים ליד המפגינים, מבניין הכנסת יצאה קבוצה גדולה של מבקרים מצפון הארץ. הם מהירו לאוטובוסים שהמתינו להם במיגרשי-החנייה ולא התקרבו ולוא רק כדי לקרוא את תוכן הכרזות.

בתל-אביב עוברים ברחוב אבן-גבירול אלפי כלי-רכב ביום, אפשר לספור על אצבעות יד אחת את הנהגים שנעצרו והתעניינו במיש-מרת הקטנה.

הרוב אדיש למתחולל מעבר לפו הירוק, אם רצה מישוהו הוכחה ל' מחיר המוסרי שמשלמים הישראלים על ישיבתם שם. האדישות היא הראייה לכך.

מישמרת "שדום עכשיו" בתל-אביב "שרון יורה — אין קונסנזוס!"

הפגנת הצעירים בירושלים מעוררים כבוד